

SAVE SURADAU ŽODYJE LAISVĖ

Save suradau žodyje laisvė, iš lūpų išrūkstančiame lyg spurdantis balandis, lyg geizerio versmė, lyg klyksmas iš belaisvio krūtinės. Suvokiau šį žodį, o tada tapau priklausoma, priklausoma nuo nebuvimo priklausoma. Pripažinau šį žodį kaip savo, laikiau tarp lūpų lyg saldainį, tobula raidžių derinį, reiškusį viską, ko tikėjausi iš ateities, buvusį viskuo, kuo tikėjau ir ko troškau labiau už realybę. Gimiau be sparnų, bet leidžiu jiems augti, horizontą vadinama laisvė. Glamonėju dangų pirštų galiukais, svajoju, kaip skričiu. O mano laimingos ir laisvos akimirkos! Meldžiuosi žodžiams lyg Dievams, jie sukuria ekstazę, slysta nuo liežuvių, virsta dainomis ir išlaisvina sielą. Paklausk manęs apie ją, pasakysiu, kad ji laisva, galbūt kartais tamsi, pasiklydusi, bet visuomet šilta ir jauki, laisva laisva laisva. Paklausk, dėl ko gyvenu. Paklausk, koku jausmu plaka mano širdis. Paklausk, dėl ko atiduočiau, paklausk, ką myliu ir dėl ko egzistuoju. Paklausk paukščių, kodėl jie lieka toje pačioje vietoje, nors galėtų skristi bet kur, o tuomet užduok tą patį klausimą sau. Paklausk, paklausk, paklausk. Laisvė.

Domantė Vaišvilaitė, 11a

Ruošiamės šventei – mus vienija raudona, žalia ir geltona.

Nors vasaris dažnai nelepina mūsų gražiu oru, bet Vasario 16-osios šiluma šildo mūsų Tautą jau 96-erius metus. Tai buvo ir yra mūsų senelių, tėvų, mūsų visų svarbiausia istorinė data, nuo kurios prasidėjo moderniųjų laikų Lietuvos valstybė. Įkvėpti Vasario 16-osios dvasios savanoriai apgynė mus nuo lenkų, bolševikų, bermontininkų, jos šviesoje užaugo karta, didvyriškame partizaniniame kare daugiau negu dešimtmetį gynusi savo okupuotą

Tėvynę, ji palaikė mūsų politinių kalinių ir tremtinių dvasią, pakvietė mus dainuojančiai revoliucijai ir atvedė į Kovo 11-ąją.

Vasario 16-ąją minime ir šiandien. Ir nesvarbu, kaip šią šventę pavadinsite, kaip ją pažymėsite, kaip ją švęsite – ji buvo, yra ir bus svarbiausia mūsų visų – kiekvieno lietuvių – gražiausia šventė.

Sveikinu Jus visus su Valstybės atkūrimo švente – Vasario-16-ąją!

Direktorius Arūnas Bučyns

Istorijos pamokos vienos įdomiausių mokykloje.

Geriausia dovana Vasario 16-osios proga – Vyriškas mokyklos choras.

Prieš devyniasdešimt šešerius metus Lietuvos valstybė buvo atkurta. Vasario 16-osios aktu Lietuvos Taryba visam pasauliui pareiškė, kad pradeda eiti naują, laisvės keliu. Juo žengti nebuvo lengva, nes laisvė – taip pat išbandymas. Tada žmonės vienijo nepriklausomybės troškimas, bendras tikslas, stipriau nei grandinės. O kas vienija mus šiandien? Kaip dabar sukurti bendrumo jausmą XXI a. kartai, kuriai laisvė savaime suprantamas dalykas, kartai, kuri gimė ir augo laisvoje šalyje, kurioje tik kalasi pirmieji patriotizmo daigai? Manau, kad mus visus, kelių kartų atstovus, turėtų vienyti pagarba tautos istorijai, papročiams, tradicijoms, o svarbiausia, šiltas ir prasmingas bendravimas ir bendradarbiavimas. Visais laikais istorijos ir valstybės varomoji jėga buvo žmonės, nusiteikę gyventi ir dirbti dėl savęs ir dėl valstybės. Kaip ir anksčiau, taip ir dabar, pirmiausia, reikėtų kiekvienam apsi-

spręsti, koku žmogumi nori būti. Jūsų išminties ir ryžto reikia šiandien. Mielieji, brangieji, jei mums Lietuva Tėvynė brangi ir miela kaip jai mes – neišduokime jos. Juk nenorime išduoti savęs. Istorijos, lietuvių kalbos ir visos pamokos mums turi būti artimos ir savos būtent todėl, kad jose gauta patirtis turi išmokyti mus neprarasti savasties. Išmokyti pasakyti pasauliui, kad mes esame ir kokie esame. Pasauliui būsime neįdomūs, jei nesugebėsime dabar, gyvendami jau laisvoje Lietuvoje, išsaugoti to, ką iškovojo tikri lietuviai. Juk Lietuvoje mūsų dvasia. Kiekvienąkart Vasario 16-oji mus ragina prisiminti, kad lietuviais esame gimę. Didžiukimės tuo. Mes, mokytojai, visada džiaugiamės, didžiuojamės Jumis, kai Jūs suvokiate, kad esate Lietuvos ateitis. Ačiū Jums. Mes tikime, kad Lietuva saugiose rankose. Mes stengsimės tas rankas kelti aukštyn.

Istorijos mokytoja Daiva Žemaitienė

KĄ MAN REIŠKIA VASARIO 16-OJI

Per lietuvių kalbos pamokas dažnai kalbame apie Lietuvą.

- Galiu laisvai gyventi.
- Galiu eiti į bažnyčią.
- Galiu su draugais, kolegomis, su mokiniais atvirai aptarti tautos skaudulius ir, neslėpdama susiža-

vėjimo, didžiutis tautos asmenybėmis (pvz., tremtiniu, vyskupu Vincentu Sladkevičiumi; vienuole, disidente Nijole Sadūnaite; pasaulio tautų teisuole Ona Šimaite ir

daugeliu kitų).

- Galiu, aiškindama mokiniams apie dramatiškus tautos laikotarpius, skaityti B. Brazdžionį, cituoti Lietuvos partizaną, poetą Bronių Krivic-

ką („nes būsim savo pareigą atlikę / Ir sau pasiekę ribą pilnaties“), Antaną Miškinį („Svajojome net pataisyt pasaulį / Ir laimę susikurt nemarią, didelę. / Taip manėme ir nežinojome, / Kad liksim, kaip tikri paklydėliai“) arba remtis tremtinės Dalius Grinkevičiūtės prisiminimais apie lietuvius prie Laptevų jūros.

- Galiu nevengdama atsakomybės prisiimti įsipareigojimų „vardan tos Lietuvos“, nes tai šalis, kurią kuria laisvi jos piliečiai.
- Pagaliau, galiu laisvai keliauti. Tai puiku!

Nesunku būtų sąrašą tęsti. Gyventi laisvoje savo šalyje – ir džiaugsmas, ir įsipareigojimas.

O ką galvoja jauni žmonės, mokiniai? Patyrėme – mąsto įvairiai. Jie gimė, auga laisvoje Lietuvoje. Atrodo, kitaip nė nebuvo. Šiūdienis jaunimas, daž-

nai patogiai gyvenas, laisvai reiškias savo įsitikinimus, puikiai išmanas apie žmogaus teises, keliaujantis po pasaulį, tiesiog nenori, neturi laiko, kartais neįaučia pareigos domėtis savo šalies istorija, didžiutis jos praeitimi, prisidėti prie dabarties kūrimo. Mokyklos reikšmė čia itin akivaizdi. Kas, jei ne mes, kada, jei ne dabar, savo darbu, pokalbiais, savo pavyzdžiu ugdysime jaunus žmones, mylinčius tėvynę. Juk po kelių ar keliolikos metų jie kurs mūsų šalį. Beje, nesudėtinga pateikti pavyzdžių (projektas „Misija. Sibiras“, projektas „Kuriame Respubliką“, įvairios organizacijos „Skautai“, „Ateitininkai“, „Tautininkai“ ir kt.), kurie įrodė, kad ir postmodernios visuomenės piliečių akistata su pasauliu vyksta neignoruoju praeities, didžiuliojo savo mažą laisvą šalimi.

Mokytoja Gitana Liaudinskienė

MUMYSE DAR TIK AUGA PATRIOTIZMAS

Nepriklausomybė – tai žmonės. Valstybingumas ir laisvė yra amžinos vertybės, kurios veda šalį į priekį. Tačiau laisvė nėra duodama. Mūsų pareiga – ją puoselėti, ginti ir švęsti.

Vasario 16-toji – tai Lietuvos, kaip valstybės, šventė, kurią pažymima šlovinga praeitis. Tiek daug žmonių žuvo kovodami už tėvynę! Neturėtume būti abejingi ir kiekvienas su pagarba turėtume tai atminti. Manau, jog tie, kurie gimė nepriklausomoje valstybėje, kitaip mąsto ir kitaip vertina tėvynę. Gimusieji Tarybų Lietuvoje turi skaudesnės patirties, nes tautinės šventės minėdavo slapčia. Niekada nevalia pamiršti savo šaknų, kilmės, kalbos, tautos, kultūros, gerbtinos istorijos.

Vasario 16-tąją paminio nežymiai, kartais tiesiog nueinu į koncertus, kuriuose atliekamos tautai reikšmingos dainos, prisimenami lietuviams svarbūs įvykiai, žmonės. Tokių koncertų metu man gera pabūti žmonių minioje, kurie vieningai dainuoja ir džiaugiasi laisva savo gimtąja šalimi, savo pačių nepriklausomybe ir buvimu kartu su kitais.

Skirmantas Lošys, 7a

Jei atvirai, tai didžiausias Vasario 16-osios šventimas mano gyvenime yra papildomas laisvadienis. Tačiau įkvėpta valstybingumą, patriotiškumą aukštinančių autoritetų, jau kelerius metus valstybinių švenčių proga užsiimu su Lietuvos kultūra susijusia veikla: tai lietuviškos virtuvės patiekalo gaminimas, lietuviško eilėraščių kūrimas, dalyvavimas tai dienai skirtame renginyje... Tokiu būdu ir paminio Lietuvos valstybės atkūrimą, ir gaunu naudos sau.

Gabija Šimaitytė, 10a

Vasario 16-oji – tai diena, kuri suteikė mums viltį, tikėjimą ir drąsą, kuri mums davė Tėvynę, davė mus pačius.

Ažuolas Misiukevičius, 10b

Vasario 16 man yra diena, kai kiekviename name yra prikabinotos vėliavos ir sutrumpintos pamokos, dėl to laiminga būnu. Visada maišau, ar šią dieną buvo paskelbta ar atkurta nepriklausomybė. Džiaugiuosi, kad yra nuostabių mokytojų, kurie man primena šios dienos svarbą.

Julija Žilinskaitė, 10b

Vasario 16-oji yra mūsų valstybės šventė. Šią dieną mes visi turėtume ją kažkaip paminėti, pagerbti. Man ši diena asocijuojasi su pasibuvimu su draugais, laisvės pagerbimu, lietuviškų dainų klausimu. Juk be savo valstybės mes niekas.

Emilija, 11

Man Vasario 16 – tai diena, kada yra laisvadienis, nereikia eiti į mokyklą, darbus. Aš neįsivažiuoju jokio patriotiškumo savo šaliai per šią šventę galbūt todėl, kad nežinau, ką reiškia būti nelaisvėje.

Tomas Ališauskas, 10b

Vasario 16-oji man asocijuojasi su dainomis, skirtomis Tėvynei. Dainuojant šias dainas svarbiausia ne melodija, o tai, kur ji Tave nuneša. Mano mintys dažniausiai klaidžioja po daugelio knygų ir artimųjų lūpų pasakotą Lietuvos istoriją. Dainuodama aš pasijuntu esanti lietuvė.

Martyna Mingaudaitė, 10b

Vasario 16 d. mūsų gimtinė švenčia kukliai, tačiau šventę. Tėčiui tai nėra didelė šventė, tačiau se-

neliams tai labai svarbi diena. Dažniausiai ši diena minima su nedideliu torčiuuku ir ramiom kalbom.

Emilis Atie, 10b

Vasario 16 diena Lietuvai yra labai svarbi data. Tą dieną buvo pasirašytas valstybės nepriklausomybės atkūrimo aktas. Man ši data svarbi, nes ta diena simbolizuoja viltį, tikėjimą ir drąsą, kuri išgelbėjo Tėvynę. Ir visgi, kas mes esame? Atrodo, jog šis brangus žodis virsta nieko nesakančiu pavadinimu, nes daug kas išvažiuoja ir pamiršta Lietuvą ir jos istoriją. O kiek mūsų tauta turėjo vargti iki tol, kol galėjo save vadinti laisvais ir niekam nepriklausančiais piliečiais. Kaip jie stengėsi ir kaip jie susivienijo! Ši diena man neleidžia pamiršti, kas aš esu ir kas yra Lietuva.

Greta Klimavičiūtė, 10b

Vasario 16-oji – mūsų tautai labai svarbi istorinė data, kuri suteikia man teisę būti laisvam ir laimingam. Aš galiu kiekvieną dieną būti savimi, be prievartos ir baimės.

Regimantas Vilkelis, 10b

Man Vasario 16-oji ramybės metas. Atminties, tylos, padėkos diena, kai galima užmiršti dabartį ir prisiminti praeitį. Prisiminti kančias, kovas, aukas, sielas. Vasario 16 – mano sąžinės kuždėjimo metas.

Kristina Gurova, 10b

Vasario 16 – baltas rytas, pasitikėjimo ateitimi ramybė, vėliava, plasnėjanti už langą. Tyla. Pasididžiavimas. Dėkojimas.

Beata Mongird, 10b

Man Vasario 16-oji – tai Lietuvos gatvės, išmar-gintos geltona-žalia-raudona. Ir priminimas, jog mes esame lietuviai ir turime daryti viską dėl savo tėvynės, kad mums, mūsų vaikams ir anūkams būtų čia gera gyventi.

Agnietė Kairytė, 10b

Vasario 16-oji – tai visų mūsų šventė. Mano senelis yra labai daug pasakojęs ir iš savo patirties, ir iš skaitytų knygų apie šią dieną, todėl man ji yra svarbi. Ir kai vasario šešioliktą skamba tautinis himnas, visur plevėsuoja Lietuvos tautinė vėliava ir daugelyje įstaigų vyksta minėjimai, tikrai kūnu nueina šiuurpliuokai.

Greta Stonkutė, 10b

Man ši diena nėra labai ypatinga. Minutėlę susto-ju ir pagalvoju, kas vyko šią dieną, kuo ji man turėtų būti tokia svarbi. Tai skatina mane rimčiau į tai atsižvelgti. Mumyse dar tik auga patriotizmas.

Karolina Stankevičiūtė, 10b

Man asmeniškai vasario šešioliktoji yra žmonių tvirtumo ir tikslų siekio simbolis. Nors ir kovojo mūsų tautiečiai už laisvę daugybę dešimtmečių, ir netekome labai daug... Mes visgi turime nepriklausomą Lietuvą.

Dominykas Afanasjevas, 10b

Per Kalėdas randame dovanų po eglute nuo Kalėdų senelio. Per Velykas margais kiaušiniiais mus džiugina Velykų bobutės. Per naujus metus visi pakuojame naujųjų metų dovanas, na, o per gimtadienį, jau kaip tradicija, į lentynas kraunam maišus dovanų. Bet ar susimąstėte, per kokią vienintelę dieną metuose mes gavome pačią didžiausią dovaną? Mes gavome tą dovaną, kurios dėka visos kitos dovanos yra nuos-

tabios! Vasario 16 diena, mums visiems padovanojo laisvę. Laisvę, kurios mes taip ilgai laukėm ir už kurią taip drąsiai kovojo mūsų mylimi protėviai...

Karolina Čikotaitė, 10b

1918 metų Vasario 16 dieną Lietuva buvo atskirta nuo visų valstybinių ryšių, kada nors buvusių su kitomis tautomis. Tai buvo mūsų valstybės atkūrimo diena. Ir nors aš bei visi mane supantys pažįstami žmonės dar nebuvo gimę, tačiau šią dieną minint visų mūsų širdyse atgimsta Lietuvos valstybingumo ir jos laisvės pojūtis, džiaugsmas ir pasididžiavimas savo Tėvyne, noras ginti ir puoselėti savo gimtąsias tradicijas, unikalius papročius, nuostabią kalbą. Tai buvo, yra ir išliks mūsų tautai amžina vertybė.

Grytė Zabielskaitė, 9a

1918 m. Vasario 16-oji – mūsų valstybės laisvės data. Lietuva – mūsų gimtinė, mūsų dalis. Joje mes užaugome ir Tėvynės nevalia iškeisti į nieką nė kada. Labai didžiuojuosi žmonėmis, kurie kovojo už mūsų šalį ir liksiu jiems dėkinga, kad galiu laisvai kalbėti, bendrauti, mąstyti gražiausia lietuvių kalba.

Martyna Rudžionytė, 9a

Ką man reiškia Vasario šešioliktoji? Iš tikrųjų labai daug. Esu iš tų žmonių, kurie mano, jog visiškai bepročiai galėtų emigruoti ir išduoti savo meilę tėvynei dėl didesnės darbo algos. Nemanau, kad palikti savo šalį teisinga. Negi tie, kurie tūkstantis dešimtų šimtų aštuonioliktajais metais pasiekė savo tikslą, atiduodami visą širdį, kad Lietuva būtų nepriklausoma šalis, stengėsi be reikalo? Mano nuomone, žmonės nesuvokia, kiek pastangų signatarams tai kainavo. Ar taip sunku mylėti savo šalį? Nemanau, kad žmogus turėtų atsukti nugarą savo gimtinei. Tai kodėl ją daugelis atsuka...

Rugilė Bartkutė, 9a

Vasario šešiolikta diena man yra tiesiog diena. Daug dalykų įvyko šią dieną, bet vienas svarbiausių: 1918 metais buvo pasirašytas Lietuvos Nepriklausomybės aktas. Jis padarė įtaką kiekvienam dabar Lietuvoje gyvenančiam žmogui. Jei anuomet tai nebūtų įvykę, nežinia, ar dabar tokia šalis kaip Lietuva egzistuotų. Man būtų labai apmaudu, jei nebūtų lietuvių kalbos, himno, vėliavos ir lietuviybės. Taigi negaliu teigti, kad ši diena man yra visiškai nesvarbi. Ji ypatinga, tačiau niekaip išskirtinai aš jos neminiu, tad man ji eilinė diena.

Gabija Kilkutė, 10a

Mano proprosenelis Silvestras Ubeika dvidešimt metų atitarnavo caro kariuomenėje.

Ir štai – pasirašytas vasario šešioliktosios aktas. Tarpome nepriklausoma, savarankiška valstybė. Lietuvos vyrai gynė jau nebe svetimą, o savąją šalį. Lietuvos mokslo žmonės grįžo iš užsienio, kad savo gebėjimus galėtų panaudoti gimtosios Lietuvėlės labui. Vaikai ir suaugę drąsiai giedojo tautišką giesmę. Man vasario 16-oji reiškia Lietuvos liaudies kančių pasibaigimą ir naujos eros pradžią. Daugelio žmonių gyvenimai pasikeitė. Manau, jog buvo verta taip ilgai kovoti už nepriklausomybę!

Guodynaitė Guosta Marija, 7a

Vasario 16-toji man nėra eilinė diena, kai nereikia eiti į mokyklą. Tą dieną aš dažnai mąstau apie žmones, kurie nepasidavė ir nepabūgo kovoti už nepriklausomą Lietuvą. Klausiu savęs, ar ir aš išdrįsčiau priešintis ar tik plaukčiau pasroviui, bijodama dėl savo ir artimųjų saugumo. Greičiausiai ne... Sausio 13-toji, vasario 16-toji ir kovo 11-toji man asocijuojasi ne su reikšmingais įvykiais, bet su žmonėmis, kurie kovojo dėl nepriklausomos Lietuvos. Jaučiu pagarbą jiems ir esu labai dėkinga už tai, ką dabar turime – nepriklausomą ir laisvą Lietuvą.

Justina Krevnevičiūtė, 10a

Man ši šventė yra be galo svarbi. Dabar galiu kalbėti lietuviškai ir namuose, ir mokykloje – visur. Galiu skaityti lietuvišką laikraštį. Galiu klausyti radijo bei žiūrėti televizorių, kur kalbama lietuviškai. Man nereikia slėpti savo Tėvynės vėliavos, kad manęs nepasodintų į kalėjimą. Aš galiu giedoti Lietuvos himną. Mes, lietuviai, turime įvertinti tai, kad čia, savo šalyje, patys esame savo gyvenimo kūrėjai. Tai mus įpareigoja rūpintis Lietuvos vienybe, puoselėti Lietuvos kultūrą. Laisvė yra labai svarbus ir brangus dalykas, kurį mes išsikvojome būdami stiprūs ir drąsūs. Dabar galime sakyti, kad esame nepriklausomi, dideli ir galingi.

Liucija Vasiliauskaitė, 7a

Vasario 16-oji yra laisvės ir nepriklausomybės diena. Ši diena mane verčia susimąstyti apie lietuvių kovas už laisvę okupacijos laikotarpiu. Kiekviena tauta trokšta būti laisva. Nuo senų laikų lietuviams kildavo grėsmė pripažinti kitų tautų valdžią. Daug jie kovojo, liejo kraują už gimtąją žemę... Tačiau ilgą laiką visų kankinta Lietuva sugebėjo atsitiesti. Džiaugiuosi, kad mano kartai neteko matyti tų kovų. Jaučiu didelę pagarbą tiems, kurie aukavo savo gyvybes už laisvą Lietuvą. Jų dėka galime džiaugtis, kad esame nepriklausoma valstybė.

Klaudijus Baronas, 7a

MOKYKLOJE PARODA „KERAMIKOS MENAS“

LSMU vidurinėje mokykloje veikė mokytojų Onos ir Egidijaus Šimatonių surengta paroda „Keramikos menas“. Čia buvo eksponuojami darbai, sukurti Lekėčių keramikos centre vykusiuose simpoziumuose. Mokyklos bendruomenei tai buvo didelė dovana – ne visiems pasiseka kasdien matyti originalius darbus, gėrėtis keramikoje įgyvendintomis idėjomis.

E. Šimatonis parodoje pristatė kiekvieną darbą.

Klausimai 5c klasės mokiniams

Kokia jūsų dabartinė užduotis?

Dirbam su moliu, reikia išpjaustyti žvaigždutę. Sunkiausia - išpjauti kampus, bet darbas labai įdomus. Reikia būti labai kruopščiam ir susikaupusiam, nes, jei nesutelsi dėmesio, darbas nepavyks.

O kokius darbus darėte prieš tai?

Iš pradžių piešėm įvairius eskizus, tik po to leido pjaustyti molį. Juk negalima darbo dirbti nepasiruošus. Pradžiai buvo sunki, reikėjo nupiešti mažiausiai 64 eskizus, kad būtų iš ko rinktis.

Ar patinka tokios darbų pamokos?

Taip, nes įdomu. Kažkas naujo, to pats nepasidarytum.

O ką manot apie savo mokytoją?

Labai linksmas, skatinantis dirbti ir nesustoti, nes būna labai sunku išpjaustyti teisingai. Jeigu neklausysime, galime ne ten įpjauti ir įspjauti. O kai matome, kad gražiai išeina, tai noras atsiranda dar didesnis. Pats mokytojas yra labai ramus ir ta ramybe mus užkrečia. Tai labai šiuolaikiškas mokytojas. Turi gerą humoro jausmą. Mes mylim savo mokytoją.

Klausimai mokytojui

Kodėl pasirinkote būti technologijų mokytoju?

Pasirinkau todėl, kad bandau įvesti dailės technologijas į vidurinės mokyklos kursą. Panašu, jog tai yra gana perspektyvu, o ir vaikams patinka. Jų darbais galima puošti visą mokyklą.

Aptariami penktokų darbai.

Žinome, jog esate ne tik mokytojas, bet ir docentas. Ar patinka darbas su vaikais?

Su motyvuotais – patinka. Net akademijoje atsirasdavo studentų, kurie būdavo mažiau motyvuoti negu jaunesnio amžiaus mokiniai. Svarbiausia – sudominti.

Kaip pavyksta suvaldyti klasę? Juk ateina ir nelabai drausmingų mokinių..

Jei pamokoje idealus mokinių skaičius (aštuoni), tada galima dirbti individualiai. Viskas vyksta kitaip, vaikai gauna daugiau dėmesio, darbai išeina geresni. O sutramdyti klasę pavyksta ne iš karto. Jei pavyksta sudominti, tada darbas vyksta. Vaikai labai imlūs, jiems viskas įdomu, jei pavyksta paklusti

molį. O tam, kad pavyktų, reikia kantrybės.

Pokalbio su mokytoju metu sužinojome ir daugiau įdomių faktų. Visų pirma, E. Šimatonis užsiima dresūra ir namie turi du augintinius – katę ir šunį! Pasak jo, katė su šuniu gali sugyventi, nes katė, augusi tarp šunų, perima kai kuriuos šunims būdingus elgesio bruožus. Įdomu, gal mokiniai taip pat kaip katės perims mokytojams būdingus bruožus. Katės gudresnės, bet šunys – protingesni ir didesni žmonių draugai.

Mokytojas džiudžitsu kovos meno treneris. Pasisekė mokiniams – mokytojas paaiškina jiems, kaip išmanant kūno judėjimą ir tiksliai atliekant veiksmus net silpnėsi gali apsiginti

nuo fiziškai stipresnio priešininko. Paklausus, ar reikia taikyti kovos metodus pamokoje, mokytojas nusijuokia – juk džiudžitsu ir keramika skirtingos menų rūšys, tačiau bet koks menas turi būti taikus. Ir stebėjomis, kaip išdykę penktokai, nesutramdomi kitų dalykų pamokose, tyliai, susikaupę, dirbo pamokoje. Per technologijų pamokas vaikai patobulina savo motorinius gebėjimus, išmoksta medžiagos modeliavimo, ir idėjos darbams kyla ne tik pačiam mokytojui. Smagu, jog turime tokį šaunų technologijų mokytoją, kuris ne tik vaikus supažindina su meno technologijomis, džiudžitsu menu, bet ir skatina mokinius puošti savo darbais visą mokyklą ir tobulėti. **Greta Stonkutė, Martyna Ablyingtė, 10b**

MOKYKLOS BIBLIOTEKA

*Aš – tai pasaulis, o pasaulis – aš,
Nes knygą atsivertęs
Atsiduriu visur, esu bet kas.
Paveikslų valtimį, ant sakinio bangų
Nusiiriu tolybėn, ir vėl atgal grįžtu.*

*Suspurda knygos žodis, krusteli dvasia
Ir štai jau aš kitur, kitam laike.
Knygos fantazija mane skraidina
Virš vandenynų, virš žemynų...*
Hamid EL Masri

Mūsų mokyklos biblioteka kol kas nedidelė, bet jau tapo mėgstama mokinių susibūrimo vieta. Dar prieš pamokas čia atskuba pirmieji lankytojai – kas peržiūrėti pamokoje pristatyti pasiruoštas skaidres, kas pasikartoti pamoką, kas susirasti informacijos internete arba tiesiog pabendrauti su bendraklasiais laukiant pamokų pradžios. Penki kompiuteriai, skirti mokiniams, visada užimti. Džiugu, kad per dieną bibliotekoje apsilanko nuo 30 iki 80 mokinių. Mokykloje yra galingas daugiavandis aparatas, todėl galima kopijuoti, spausdinti, skenuoti, daiginti dokumentus. Patogu ir mokiniams, ir mokytojams.

Nuo rugsėjo prabėgo beveik pusmetis ir jau baigia pasimiršti tie darbai, kuriuos turėjome spėti atlikti iki naujų mokslo metų pradžios. Pirmiausia, reikėjo laiku užsakyti vadovėlius. Nors mokyklos bibliotekoje dirbu daug metų, tačiau tai tapo savotišku iššūkiu, nes vienu metu užsakyti visus vadovėlius mokiniams iki šiol neteko. Reikėjo įsiklausyti į mokytojų pageidavimus ir nepadaryti klaidų. Į talką dar kvepiantiems spaustuvės dažais vadovėliams priimti ir surūšiuoti atskubėjo didelis būrys mokytojų. Kelias savaites jie negailėdami

savo laiko kruopščiai ir nuoširdžiai nešė, skaičiavo, antspaudavo ir klajavo brūkšnius kodus į kiekvieną vadovėlį. Esu jiems labai dėkinga už pagalbą ir nuoširdų palaikymą.

Kiek liūdnėsnė padėtis dabar bibliotekos fonde. Kadangi šiemet turėjome lėšų tik vadovėliams įsigyti, todėl grožinės, informacinės, mokslo populiariosios, metodinės literatūros užsakymo teks palaukti. Esame dėkingi UAB „Alma Littera“, leidyklai „Niekio rimto“, lietuvių švietimo draugijai „Rytas“ už dovanotą grožinę ir mokslo populiariąją literatūrą mūsų bibliotekai. Ją labai greitai pamėgo jaunesnieji skaitytojai. Taip pat kreipėmės ir į mokinių tėvelius prašydami padovanoti jau perskaitytą knygą iš savo namų bibliotekos. Esame dėkingi už

kiekvieną dovaną. Ačiū aktyviems ir supratingiems tėveliams. Sukomplektuoti vertingą bibliotekos fondą – tas pats kaip užveisti gražų sodą: reikia laiko, meilės ir kantrybės. Mes tikime, kad kasmet mūsų bibliotekos fondą galėsime papildyti vis naujesne taip reikalinga literatūra, skirta mokiniams ir mokytojams. Kovo šešiolikta – Knygnešio diena. Girdėjome, kad mokykloje vyks akcija „Padovanok mokyklai knygą“. Manau, kad akcija pavyks. Kas geriau suartina, jei ne perskaityta gera knyga. Ir visiškai netiesa, kad mūsų vaikai neskaito. Skaito, ir dar kaip. Tik štai reikia, kad jie kuo greičiau suvoktų, jog gera knyga – tai geriausia dovana. **Bibliotekos vedėja Irena Čekauskienė**

LSMU
mokykla

REDAKCIJA:

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto mokykla
Seredžiaus g. 4, LT-47182 Kaunas
Tel.: 8 37 363156, 8 645 11785.
El. p.: rastine@lsmumokykla.lt

Korespondentai:
Domantė VAIŠVYLAITĖ,
Greta STONKUTĖ

Redaktoriai:
Vilma KATKAUSKIENĖ, redaktorė
Sandra BUDREVIČIENĖ, techninė redaktorė

Leidybos skyrius:
Nijolė DRAGŪNIENĖ, operatorė
Aida JAKIMAVIČIENĖ, korektorė
Jelena BABACHINA, maketuotoja

MŪSŲ MOKINIŲ KŪRYBA

AŠ TURIU VARDĄ

Aš turiu vardą. Turiu ir pavardę, pravarde, krikšto vardą, vardo trumpinį ir vardą, apie kurį svajoju. Bet į klausimą, kas aš esu, niekada neatsakysčiau „tik Domantė“. Aš tikiu vardu reikšmėmis, visada tikėjau.

Kartą perskaičiau mintį, dabar irgi ją prisimenu, nes žodžiai įstrigo mano atmintyje. „Taip ir neišsiaiškinau, – sakė ji, – ar vardas susiformuoja pagal vaiką, ar vaikas keičiasi, kad taptų vardu. Aišku viena: jei žmogus turi pravarde, vadinasi, duotas vardas buvo netinkamas.“

Taigi, dabar aš galvoju apie pravarde, kiek žmonių jas turi, ar ir aš ją turiu? Daug kas iš mūsų dėvi kaukes, neatskleidžia savo vidaus, traukia žmones tik tuo, kuo norėtų būti – asmenybe, kurią pasiskolino iš knygos, filmo, serialo, gal net pažįstamo žmogaus?

Kaip svarbu dabar, šiais laikais, būti savimi? Ar taip svarbu žinoti, kas esi, kai aplink jau daug tokių, kurie kažkuo apsimeta? Minia, kurioje visi skirtingi, įdomūs, bet nė vienas nėra tikras.

Aš taip ir netapau savo pravarde, nes tokios neturiu. Visi vadino mane vardu, o aš mėgaujosi, kaip jis skamba kitų lūpose, džiaugiuosi,

kad netapau trumpiniu, pravarde, aš netgi džiaugiuosi, kad turiu vardą, kurį man išrinko tėvai. Kai internete ieškojau savo vardo reikšmės, radau, kad vienoje svetainėje mano vardas reiškė išmintį ir dovaną. Kitoje – sumanumą ir investavimą. Tada aš pagalvojau, ar noriu tapti šiuo vardu, ar jis tikrai išrinktas kaip tik man.

Norėdama būti savimi ir eiti savo keliu nebūtinai turiu būti Domantė, išmintingai investuojanti, kad ir kaip man patinka šio vardo skambesys. Turiu būti tik aš, mergaitė – aš. Vardas, kurį turiu užrašytą savo dokumentuose, nieko manyje nepakeičia, aš keičiuosi, kol tampa žmogumi, kuriuo man lemta būti, kuriuo būsiu iki pabaigos. Kada nors ant kapo akmenų iškaltas vardas nieko nereikš, tik raidės, niekas nesigilins į jo reikšmę, bet gal prisimins mane – mergaitę, merginą, moterį.

Man atrodo, nesvarbu, kaip užrašai vardą – yra tiek skirtingų būdų jį parašyti, kaip ir tiek pat jį pateisinti, su juo supanašėti.

Kartą buvau Egipte, tėvai padovanojo man papiruso lapą, kuriame senovės hieroglifais užrašyta savo vardą studijuodavau valandas, man patiko kiekvieno hieroglifo linkis, tai, kad tu

nuostabių, mažų piešinėlių esmė yra mano vardas. Jos man sakė, kad:

D – tai pagalbos ranka,
O – kekė pomidorų,
M – vanagas,
A – paukštis,
N – upė,
T – kylanti saulė,
E – augalo šakelė.

Ir man daug labiau patinka galvoti, kad papirusė užrašytuose hieroglifuose slypi tai, kas ištis esu, kad senovės išmintis sugebėjo iššifruoti kiekvieno žmogaus esybę.

Aš – mergaitė, mergina, pagalbos ranka, kekė raudonų pomidorų, simbolizuojančių vasarą, vanagas, išmintingas ir gudrus, paukštis, laisvas

ir nevaržomas, upė, srauni ir nesustabdoma, kylanti saulė, reiškianti naują dieną ir augalas, besitiesiantis saulės link, siekiantis savo tikslo. Štai kuo aš tikiu. Aš būsiu vardas – noriu juo tapti ir jį pateisinti... O dabar kol kas esu tik aš: mergaitė – mergina.

Domantė Vaišvilaitė, 11A

SIŪLAU PASKAITYTI

Aš vis dar negaliu pamiršti Edmondo De Amicis knygos „Širdis“. Tikriausiai jausmingesnės knygos dar nesu skaičiusi. Autorius taip perteikia veikėjų charakterius, jog kartais ir atrodo, kad aš dalyvaunu visuose įvykiuose.

Pagrindinis knygos veikėjas – Enrikas, ketvirtosios klasės mokinys. Išvaizda niekuo neišsiskiriantis berniukas, tačiau jis kitoks. Mokinys išgyvena įvairius sunkumus, jo gyvenimas nėra toks lengvas kaip gali pasirodyti. Tačiau jis turi draugų ir yra ne vienas šiame dideliame pasaulyje.

Kūrinyje keliamos kasdieniškos problemos – šeima, mokykla, draugai. Juk kiekvienas susiduriame su nemėgstamais žmonėmis ar klausimais, į kuriuos bandome ieškoti atsakymų.

Autorius knyga „Širdis“ pelnė pasaulinę šlovę. Nors ji ir buvo parašyta daugiau nei prieš šimtą metų, ji vis dar populiari ir šiais laikais. Rekomenduočiau šią knygą skaityti tiems, kurie mano, jog jų gyvenimas yra neįprastas, nepaprastas, jiems niekada nieko blogo neatsitiks. Bet juk nė vienas nesame tobulas. Šią knygą perskaičiau jau begalę kartų ir turbūt skaitysiu dar tiek pat.

Justė Juškaitė, 7a

Aš perskaičiau knygą TROLIAI MUMIAI. Kaip man šovė į galvą tokia mintis? Ogi, kai buvau ką tik gimusi, levos (mano vienos iš sesių) krikšto mama visoms mums, trims sesėms, padovanojo po žaislą. Tai buvo Troliai Mumiai. Man teko žalios spalvos, levai baltos, o Urtei geltonos...

Labai susidraugavau su savo Mumiuku. Miegodavau su juo, žaisdavau, labai jaudindavausi, kai mama jį nešdavo skalbti. Mes tapome neišskiriamais draugais. Taip ir iki šiol tie Troliai Mumiai tupi ant mūsų lovų. Vieną kartą nusprendžiau sužinoti apie juos daugiau, tad perskaičiau keturias knygas apie Trolius Mumičius. Ir štai ką apie juos sužinojau: jie gyvena Trolių Mumių slėnyje. Kartu su Muminuko šeima gyvena ir Miumlos duklė, Snusmumrikas, Snifas ir gražioji Freken Snork. Jie užmiega žiemos miegus. Tik Muminukas atsikelia anksčiau ir išlydi Snusmumriką, kuriam labai patinka keliauti ir grįžti tik vasarą. O ką veikia Muminuko didžioji šeima vasarą, sužinosite perskaitę Tove Jansson TROLIŲ MUMIŲ knygą. GERO SKAITYMO!!!

Elzė Raubytė, 5a

Meilė, net baisaus žmogaus, niekada nebus bjauri...

Ši knyga yra be galo įdomi. Tai istorija apie labai gražų vaiką Kailą, kuris mokykloje tyčiojasi iš kiekvieno negražaus, keisto, jo manymu, žmogaus. Jis yra populiarius, visų mėgstamas, bet jis galvoja tik apie save. Kailas visada yra dėmesio centre ir, atrodo, jo gyvenimas – tobulas, kol... vieną dieną jis tampa pabaisa. Tai atpildas už jo pašaipus ir savanaudiškumą. Vienintelė išeitis – įsimylėti ir būti mylimam merginos. Tai jam atrodo neįmanoma, nes jis neišsivaizduoja, kaip baisų žmogų, tokį kaip ji, pabaisa, galima mylėti. Jis nesupranta, kas yra tikrasis grožis, kas yra meilė, bet netrukus suvokia ir pats ją patiria.

Iš šios knygos kiekvienas galime daug ko pasimokyti. Šiais laikais patyčios yra labai didelė problema. Ir kiekvienas, kuris tyčiojasi, nesupranta, kaip kitam skaudu, kol pats to nepatiria. Reikia galvoti apie kito jausmus ir susimąstyti, kaip jaustumėsi, jeigu tyčiotųsi iš tavęs. Kad ir koks baisus dalykas nutiktų, visada reikia tikėti, kad viskas bus gerai, kad yra išeitis. Šioje istorijoje išeitis – meilė. Ši knyga įtikina, kad meilei išvaizda neturi reikšmės. Meilė gyvenime yra labai svarbi: ji padaro mus laimingus, ji padeda patikėti tuo, kas atrodo neįmanoma. Meilė – tai stebuklas, kuris dovanuoja kažką nauja, nepatirta...

Rekomenduoju šią knygą visiems! Ji tikrai patiks ir privers apie daug ką susimąstyti!

Liucija Vasiliauskaitė, 7a

KVIEČIAME Į STEP TĖVŲ GRUPES!

STEP

Sisteminis efektyvus auklėjimo įgūdžių lavinimas

Svarbiausias STEP programos tikslas – ugdyti tėvų pozityvaus auklėjimo įgūdžius. STEP – tai įvairaus amžiaus vaikų tėvams skirta programa, kuria siekiama ugdyti ir tobulinti vaiko auklėjimo įgūdžius. Ši programa draugėn suburia panašių rūpesčių turinčius tėvus: suteikia galimybę pasidalinti su vaiko auklėjimu susijusiais sunkumais, drauge ieškoti sprendimo alternatyvų ir mokytis pozityvių bendravimo su vaiku būdų, stiprinančių vaiko atsakomybę ir bendradarbiavimą.

Prisijunkite prie mūsų. Ateikite į vaiko auklėjimo įgūdžių tobulinimo grupę, kurios užsiėmimai prasidės jau kovo mėnesį.

Šiuo metu vyksta tėvelių, auginančių 6-12 metų vaikus registracija į 2014 m. pavasario STEP tėvų grupes.

Pasinaudokite galimybe atrasti tėvų grupės naudą! Daugiau informacijos <http://www.lsmumokykla.lt/>

STEP tėvų grupių vadovės Inga Vaitekūnė ir Ingrida Pilkionienė